

מסורת הש"ס עם הוספות

(א) ר"ה כה: סנהדרין יא:ז, (ב) [קידושין נו. ע"ז טז: זכמים ע: חולין יא.], (ג) מנחות סו., (ד) שם טז: [תוספ' מנחות פי"א.], (ה) זבחים ט. פסחים קכ: זכמים נו: מילתא דר"י פרשת זב., (ו) סוטה מט., (ז) ויקרא יד ד, (ח) ר"ה כז., (ט) ציין ילקוט' ריש פרשת ויקהל, (י) פסחים קכ. [ע"י תוספות זכמים נו: ד"ה ואיצט"י אימא (השני)], (כ) ציין רש"י לקמז.ל: ד"ה מצפרא, (ל) [גרכות דף ו: וע"ע סנהדרין לה.].

סמל של חג החנוכה

הנהגות הב"ח

(א) גמ' משמח רבן גמליאל הוזקן בע"ל: (ב) תוס' ד"ה ולהקטר חללים דכתיב כל וכו' אלץ אם לא שלטה צהן האור אין נמשכין: (ג) שם ד"ה הקיפא וכו' אמר רב אדאבובי ביו"ט שחל להיות בשבת שאלמלא שבת אין נביא במנחה ונרין לומר כו' צמננה בשבת לאו דוקא נביא כנ"ל ומיעוט כשחל ביו"ט נמחק: (ד) [מכתי"י רש"י ד"ה שלא יצב על גבי המטה וכו'. אלא לו]:

סמל של חג החנוכה

תורה אור השלם

(א) כפר לעמך ישראל אשר פדית יי ואל תתן דם יקרי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: [דברים כא, ה]

(ב) זאת תהיה תורת המצוה ביום מחרתו והקבא אל תתן: [ויקרא יד, ב]

(ג) צו את אהרן ואת בניו לאמור זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: [ויקרא י, ב]

(ד) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: [שמות כה, ל]

(ה) ואכלו את הבשר בלילה הנה צלי אש ומצות על מדרים יאכלוהו: [שמות יב, ח]

(ו) ועברתי בארץ מצרים בלילה הנה והפיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אילני מצרים אעשה שפטים אני יי: [שמות יב, יב]

(ז) ואתה פה עמד עמדי ואנברה אצ"ך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ

אשר אנכי נתן להם לרשתה: [דברים ה, כח] (ח) בעלתי תורה לקחת לוחות האבנים לוחת הברית אשר פרת יי עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לא אכלתי ומים לא שתיתי: [דברים פ, ט] (ט) ואנכי עמדתי בהר בקים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יי אלי גם בפעם ההוא לא אבה יי השתותק: [דברים י, י]

הנהגות וצינונים

ובבריתא צט ע"ב וכן איתא בתוספתא [גליון]: [7] [הג"י במנחות צט ע"ב שלא יצ"ן] [גליון], וכן הוא בגליון הש"ס כתי"י דצריך להגיה כאן שלא יצ"ן, וכ"ה בגמ' כתי"י: [8] בכמה כתי"י ליתא "קראה אחד" וכ"ה ישר מאד, אלא שבגמ' בציון המשנה איתא גם בכתי"י אלו (דק"ס), ואולי צ"ל קוראה אחד (שנויי נוסחאות במשניות): [9] בכתי"י נוסף הוזקן, וכן בסמוך: [10] "בשני ובחמישי" ליתא בכתי"י, ונדצ"ל שיהו קורין בהן (ממ"נ, וע"י רש"ש): [11] בכתי"י איתא ובכ"י **מפרש טעמא** והכא וכו': [12] ברש"י שבר"ף דראשי חדשים אינו אפור רק **צנשים** וחול המועד נמי (וע"י רש"י לקמן כב ע"ב ד"ה ר"ח): [13] צ"ל נקשרין יעב"ץ [גליון], ע"יש וברש"ש: [14] יש להוסיף מברך כל אחד (באה"מ), וע"י ר"ן:

שנותנין על שמי המערכות שנאמר (ויקרא כד, ז) ונתת על המערכת לצונה וזה [שמות כה, כט], שמי כפות מלאות לצונה כדמכז (ויקרא כד) ונתת על המערכת לצונה וזה [שבת קלג:]. הישגה. מערכות שעמדו שם צצצז וז. **שלא יצ"ן** [ד"ה שולחן בלא אדם, דאין תמיד אלא שלא ילין שולחן לילה אחד בלא לחם, משום דעמד היטן שחרית מעט צשלחן והחדש ערביה מעט קרי ליה תמיד [מנחות טז:]. וד"א בר' אלעזר בן עזריה, צפרק צמרא (פסחים קכ:)] דלאמר ממאורייתא אכילת פסח עד חלות ומו לא [פסחים עא.]. דנפקא ליה מקרא דאכילת פסח עד חלות וממלות היו נותר והאי דכמיז לא חומירו ממנו עד צקר לשריפה אלא דעד צקר לאו צר שריפה הוא כדמיא צפ"ק דזכרות (ט), ר"א בן עזריה לומר צערז אמה וזנח וכנא השמש אמה אוכל מועד לאתן ממנרים אמה שורף [רשב"ם שם קכ:]. **בשבת במנחה**, משום יושבי קרנות, יושבי חניות כל ימות החול עוסקין צמחורה ואין קורין צשני וצחמישי תקון צגנייהו קריאה ימירה [ב"ק פב.]. **משמות רבן גמליאל** הוזקן **בפ"ל** כבוד תורה, שעד שמת הוא היה צריאות צעולס ולא היו למדיין תורה אלא מעומד משמת הוא ירד חולי לעולס והוצרכו ללמוד תורה מיוצב [סוטה מט.].

הקורא למפרע

סמל של חג החנוכה

משפט ביום. דכמיז והיה ציוס הנחילו את צניו (דברים כא) אורעה כל הפרשה כולה להיות דין צמס' סנהדרין צפ' אחד דיני ממונות (דף לד:): **לטהרת מצורע**. צנפרים ועץ ארו ואוזב ושני תולעת':

דאמר מר קצירה ופפירה בלילה. וילין לה צמס' מנחות מקראי: **כל הלילה עד הבוקר**. על מוקדה על המוצח כל הלילה עד הצוקר: ובר' יוסי. דלאמר צמסכת מנחות אפילו סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כל הלילה כשר לקצירת העומר וכו': דאמר מר ^א קצירה *וספירה בלילה והבאה ביום: ולהקטר חלבים ואברים: דכתיב ^ב כל הלילה עד הבוקר: זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום: זה הכלל לאתויי מאי לאתויי סידור בזיכין וסלוק בזיכין ^ב וכו' יוסי דתניא ^ג רבי יוסי אומר ^ד סילק את הישנה שחרית וסידר את החדשה ערבית אין בכך כלום ומה אני מקיים (^ה לפני ה' תמיד ^ו) **שלא יהא ^ז שולחן בלא לחם: דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: לאתויי מאי ללאתויי אכילת פסחים ודלא בר' אלעזר בן עזריה דתניא ^ח ^ט]** ואכלו את הבשר בלילה הזה א"ר אלעזר בן עזריה נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן ^י ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה מה להלן עד חצות אף כאן עד חצות: ^י

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא. עומד ויושב. אם ראה עומד אם ראה יושב: **קראוה שנים**. יחד ילאו ולא אמרינן אין שני קולות נשמעין כאחד ^א: **לא יברך**. אין צריך לברך: **בשני ובחמישי בשבת ובשבת במנחה**. עזרא תיקן שיהו קורין צשני וצחמישי ^ב **צצצא קמא ^ב** צפרק מרוצה (דף פצ). והכא אשמעינן דשלשה הן כהן ולוי וישראל: ואין מוסיפין עליהן. שלא יקשה לצבור מפני שהן ימי מלאכה וצצח צמנחה סמוך לחשיכה הוא שהרי כל היום היו רגילין לדרוש ^ג: ואין מפטירין. משום האי טעמא גופיה: הפותח והחותם. צגמ' מפרש: ואין מוסיפין עליהן. צראשי חדשים ^ד וחול המועד נמי איכא ציטול מלאכה דמלאכת דצר האצד מותרת: **גמ' מה שאין בן בתורה**. שאין קורין צמורה צצצור מיוצב: כביכול. נאמר צהקצ"ה צצאדס שיכול להאמר **צו כן: שלא ישב על גבי המטה (ד)**. אלא או שניהם על גבי המטה או שניהם על גבי קרקע: ולומר. מפי הגצורה: יושב ושונה. שנית לצדו מה שלמד: רבות. דצרים רכים ונומים שאדס מהיר לשמען: וצלצד

יום טוב קורין ארבעה יביום טוב חמישה יביוה"כ ששה יבשבת שבעה אין פוחתין מהן יאב"ל מוסיפין עליהן יומפטירין בנביא הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה: **גמ' תנא** ^א מה שאין בן בתורה מנהני מילי אמר רבי אבהו דאמר קרא ^ב ואתה פה עמד עמדי ואמר רבי אבהו ^ג אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו כביכול אף הקב"ה בעמידה וא"ר אבהו ^ד מנין לרב שלא ישב על גבי מטה וישנה לתלמידו על גבי קרקע שנאמר ואתה פה עמד עמדי ת"ר ימימות משה ועד רבן גמליאל ^ה לא היו למדין תורה אלא מעומד משמת רבן גמליאל ^ו משמת רבן גמליאל ^ז (בטל כבוד תורה כתוב אחד אומר ^ח) ואשב בהר וכתוב אחד אומר ^ט ואנכי עמדתי בהר אמר רב עומד ולומד יושב ושונה ר' חנינא אמר לא עומד ולא יושב אלא שוחה רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר ^י ותשבו בקדש ימים רבים רבא אמר רבות מעומד וקשות מיושב: קראה אחד קראוה שנים יצאו וכו':

תנא

חצות: ירושלמי דבר שדוחה את השבת ביום מהו שידחו מכשיריו בלילה והתנינן העמידו עושה חביתין לעשות חביתין תיפתר בחול. תני ר' אחא זה סדר התמיד לעבודת בית אלהינו בין בחול בין בשבת: הדרן עלך הקורא את המגילה

הקורא את המגילה עומד ויושב יצא. תנא מה שאין בן בתורה שנאמר ואתה פה עומד עמדי. אמר רב מנין לרב שלא ישב ע"ג מטה ותלמיד ע"ג קרקע וישנה שנאמר ואתה פה עומד כלומר התלמיד כמו הרב: ת"ר מימות [משה] ועד ר"ג היו למדין תורה מעומד משמת ר"ג ירד חולי לעולם והתחילו לישב ולשנות והיינו דתנן במס' סוטה משמת ר"ג בטל כבוד התורה: כתוב אחד אומר ואשב בהר ארבעים יום וכתוב אחד אומר ואנכי עמדתי בהר. ואסיקנא רכות מעומד וקשות מיושב: מתני' קראה אחד את המגילה או קראה שנים ביחד יצאו.

פיקוחי רש"י. **משפט ביום**. נפקא לן בןסנהדרין (לד: מוהיה ציוס הנחילו את צניו ציוס אמה מפיל נחלות כו' ור"ה כה:). **כפרה כתיב בה**. כפר לעמך ישראל (דברים כא) [קידושין נו.]. **ביום טהרתו**. מלמד שאין מטהרין אותו גלילה [ויקרא יד, ב]. **והבאה ביום**. דכמיז (ויקרא כג) מיום הציאס [וספירא] [7]ממקמי הנאה דציוס [אף על גב דמיום הציאסס תספרו כמיז דמשמע אחר הנאה תספרון] דהא מיום הציאסס כמיז ולא משעת הציאסס כיון דחשכה מצערז יוס הציאסס הוא [דהיום הולך אחר הלילה] [מנחות סו.]. **בזיכין**. שנותנים צסל לצונה ושמים היו לשני קומני לצונה

פרק שני מגילה

כא.

ולחקטר חלבים (3) **כל הלילה עד הבוקר**. והיינו דוקא שנחעכלו האצרים קודס חלות ששלטה צהן האור אלץ אם לא משלה צהן אין נמשכין ^א אחר חלות כדאמר ר' יוחנן סוף פ"ק דיומא (דף כ:): **לאתויי אכילת פסחים ודלא ברבי אלעזר ב"ע**. מ"מ נראה דהלכה כר' אלעזר דהא איכא סתמא צערצי פסחים (פסחים קכ: ושס) דקאי כוותיה דתנן הפסח אחר חלות מנומא את הידים וכן משנה צאיוהו מקומן (זכמים דף נו:)] וסתמא צסוף פ"ק דזכרות (דף ט). גצי מעשה וצאו צניו של רצן גמליאל מצית המשחה וכו' אמר להם כל מה שאמרו חכמים עד חלות מלותן עד שיעלה עמוד השחר ואילו אכילת פסחים לא קמני ומוקי לה כראצ"ע דאמר עד חלות וא"כ צריך למהר לאכול מצה צלילי פסחים קודס חלות ואפילו מצה של אפיקומן שהרי חיוצ מצה צומן הזה הוה דאורייתא ^א אלץ צהלל של אחר אפיקומן אין להחמיר כל כך שהרי מדרצנן הוא:

הדרן עלך הקורא למפרע

הקורא. ואין מפטירין בנביא. קשיא לר"ת דהא צפרק

צמה מדליקין (שצח דף כז. ושס) אמר רצ אהדציו (א) שאלמלא שצח אין נציא צמנחה ציוס טוצ שחל להיות צצצח ונריך לומר‏ דהאי דקאמר החס דמפטיר צנציא צמנחה צצצח כשחל ציו"ט לאו דוקא נציא אלא רוצה לומר צכמוצס כדאמרינן פרק כל כחצי (שס קטז:)] צנהרדעא פסקי סדרא צכמוצס צמנחה צצצחא ופסקי היינו הפטרה ומקומות יש שנהגין לעשות כן והטעם שמפטיר צמנחה צמענית ולא צשחרית ^א משום דכמיז צה שמרו משפט ועשו דקה (ישעיה נו) ולאגרא דמענימא דקתא ^ב לעת ערצ ומש"ה נכון לאומרו צערצ אחר שעשו דקה:

הפותח והחותם בתורה מברך לפניה ולאחריה. קשיא אמאי תנא הך מילתא הכא ג' פעמים דהא צמד זימנא סגי' וי"ל דהוה סלקא דעתך דכל דטפי מילתא מחצריה מצנך ^א לפניה ולאחריה מש"ה לאצטרך למתני צכולהו:

אלמלא מקרא כתוב. קשיא שיש אלמלא שרוצה לומר אינו לא כגון הכא וכגון אלמלא אגרות הראשונות (לעיל דף יצ:)] וכן הרצה ויש אלמלא שרוצה לומר אינו היה אלמלא נגדוה לחניניה מישאל ועזריה (כמוצות דף לג:)] וכן אלמלא לוי אחה וכו' (לקמן דף כד:)] ומאי שנא ואומר ר"ת דאיכא שיש אל"ף צסוף אלמלא רוצה לומר אינו לא והיכא דכתי' אלמלי ציו"ד רוצה לומר אינו היה: **תנא**

חצות: ירושלמי דבר שדוחה את השבת ביום מהו שידחו מכשיריו בלילה והתנינן העמידו עושה חביתין לעשות חביתין תיפתר בחול. תני ר' אחא זה סדר התמיד לעבודת בית אלהינו בין בחול בין בשבת:

סמל של חג החנוכה

הקורא את המגילה עומד ויושב יצא. תנא מה שאין בן בתורה שנאמר ואתה פה עומד עמדי. אמר רב מנין לרב שלא ישב ע"ג מטה ותלמיד ע"ג קרקע וישנה שנאמר ואתה פה עומד כלומר התלמיד כמו הרב: ת"ר מימות [משה] ועד ר"ג היו למדין תורה מעומד משמת ר"ג ירד חולי לעולם והתחילו לישב ולשנות והיינו דתנן במס' סוטה משמת ר"ג בטל כבוד התורה: כתוב אחד אומר ואשב בהר ארבעים יום וכתוב אחד אומר ואנכי עמדתי בהר. ואסיקנא רכות מעומד וקשות מיושב: מתני' קראה אחד את המגילה או קראה שנים ביחד יצאו.

פיקוחי רש"י. **משפט ביום**. נפקא לן בןסנהדרין (לד: מוהיה ציוס הנחילו את צניו ציוס אמה מפיל נחלות כו' ור"ה כה:). **כפרה כתיב בה**. כפר לעמך ישראל (דברים כא) [קידושין נו.]. **ביום טהרתו**. מלמד שאין מטהרין אותו גלילה [ויקרא יד, ב]. **והבאה ביום**. דכמיז (ויקרא כג) מיום הציאסס [וספירא] [7]ממקמי הנאה דציוס [אף על גב דמיום הציאסס תספרו כמיז דמשמע אחר הנאה תספרון] דהא מיום הציאסס כמיז ולא משעת הציאסס כיון דחשכה מצערז יוס הציאסס הוא [דהיום הולך אחר הלילה] [מנחות סו.]. **בזיכין**. שנותנים צסל לצונה ושמים היו לשני קומני לצונה וצסל לצונה ועל המערכת לצונה וזה [שבת קלג:]. הישגה. מערכות שעמדו שם צצצז וז. **שלא יצ"ן** [ד"ה שולחן בלא אדם, דאין תמיד אלא שלא ילין שולחן לילה אחד בלא לחם, משום דעמד היטן שחרית מעט קרי ליה תמיד [מנחות טז:]. וד"א בר' אלעזר בן עזריה, צפרק צמרא (פסחים קכ:)] דלאמר ממאורייתא אכילת פסח עד חלות ומו לא [פסחים עא.]. דנפקא ליה מקרא דאכילת פסח עד חלות וממלות היו נותר והאי דכמיז לא חומירו ממנו עד צקר לשריפה אלא דעד צקר לאו צר שריפה הוא כדמיא צפ"ק דזכרות (ט), ר"א בן עזריה לומר צערז אמה וזנח וכנא השמש אמה אוכל מועד לאתן ממנרים אמה שורף [רשב"ם שם קכ:]. **בשבת במנחה**, משום יושבי קרנות, יושבי חניות כל ימות החול עוסקין צמחורה ואין קורין צשני וצחמישי תקון צגנייהו קריאה ימירה [ב"ק פב.]. **משמות רבן גמליאל** הוזקן **בפ"ל** כבוד תורה, שעד שמת הוא היה צריאות צעולס ולא היו למדיין תורה אלא מעומד משמת הוא ירד חולי לעולס והוצרכו ללמוד תורה מיוצב [סוטה מט.].

עין משפט

גר מצוה

זו א מיי" פ"ו מהלכות תמידין הלכה ו סמג עשין ר טוש"ע א"ח סימן תפט סעיף א:

גה ב מיי" פ"ח מהל' קרבן פסח הלכה יד סמג עשין רכו:

א ג מיי" פ"צ מהלכות מגילה הלכה ז סמג עשין מד"ס ד טוש"ע א"ח סי' תרצ סעיף א:

ב ד מיי" פ"צ מהלכות חפלה הלכה טו טור

ש"ע א"ח סי' קלה סעיף א:

ג ה מיי" שס טוש"ע א"ח סימן כחג סעיף א:

ד ו מיי" שס טוש"ע א"ח סי' תרסג סעיף א:

ה ז מיי" שס טוש"ע א"ח סי' תפח סעיף ג וסי'

תלד סעיף א:

ו ח מיי" שס טוש"ע א"ח סימן תרכא סעיף א:

ז טי מיי" שס טוש"ע א"ח סי' רפצ סעיף א:

ח כ מיי" שס הלכה צ טוש"ע שס סעיף ד וסי'

תפח סעיף ג וסימן תלד סעיף א וסי' תרכא סעיף א:

ט פ מיי" שס הלכה יא טוש"ע א"ח סי' קמא

סעיף א:

י נו מיי" פ"ד מהלכות ת"ת הלכה ב טוש"ע י"ד

סי' רמו סעיף ט:

יא ב מיי" שס:

גליון הש"ס

גמ' אצמלא מקרא כתוב. ר"ה דף יז ע"צ סוטה דף יג ע"צ:

רבינו חננאל

רבינו חננאל

אשר שברו אויבי היהודים וגו' לקריאת ההלל שנאמר זה היום עשה ה' לתקיעת שופר שנאמר יום תרועה ייהי לכם למוספין שנא' ביום צוותו את בני ישראל ואיתקש תפלת המוספין למוספין לנטילת לולב שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'. (פירוש) לדודי הפרים ולודוי המעשר ולודוי יוה"כ לסמיכה לשחיטה ולתנופה ולהנשה לקמיצה ולהקטרה למליקה ולקבלה להזאה להשקאת סוטה לעריפת העגלה לטהר את המצורע אלו כולן כשרים כל היום. כל הלילה כשר לקצירת העומר וחלבים ואימורין זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום לאתויי סידור בזיכין וכו' יוסי דתניא ר' יוסי אומר אפילו סילק לחם הפנים הישנה שחרית וסידר החדשה ערבית אין בכך כלום ומה אני מקיים לחם הפנים לפני תמיד שלא ילין שולחן בלא לחם: כל דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה לאתויי אכילת פסחים ודלא בר' אלעזר בן עזריה דתני עד חצות: ירושלמי דבר שדוחה את השבת ביום מהו שידחו מכשיריו בלילה והתנינן העמידו עושה חביתין לעשות חביתין תיפתר בחול. תני ר' אחא זה סדר התמיד לעבודת בית אלהינו בין בחול בין בשבת:

הקורא את המגילה עומד ויושב יצא. תנא מה שאין בן בתורה שנאמר ואתה פה עומד עמדי. אמר רב מנין לרב שלא ישב ע"ג מטה ותלמיד ע"ג קרקע וישנה שנאמר ואתה פה עומד כלומר התלמיד כמו הרב: ת"ר מימות [משה] ועד ר"ג היו למדין תורה מעומד משמת ר"ג ירד חולי לעולם והתחילו לישב ולשנות והיינו דתנן במס' סוטה משמת ר"ג בטל כבוד התורה: כתוב אחד אומר ואשב בהר ארבעים יום וכתוב אחד אומר ואנכי עמדתי בהר. ואסיקנא רכות מעומד וקשות מיושב: מתני' קראה אחד את המגילה או קראה שנים ביחד יצאו.

פיקוחי רש"י. **משפט ביום**. נפקא לן בןסנהדרין (לד: מוהיה ציוס הנחילו את צניו ציוס אמה מפיל נחלות כו' ור"ה כה:). **כפרה כתיב בה**. כפר לעמך ישראל (דברים כא) [קידושין נו.]. **ביום טהרתו**. מלמד שאין מטהרין אותו גלילה [ויקרא יד, ב]. **והבאה ביום**. דכמיז (ויקרא כג) מיום הציאסס [וספירא] [7]ממקמי הנאה דציוס [אף על גב דמיום הציאסס תספרו כמיז דמשמע אחר הנאה תספרון] דהא מיום הציאסס כמיז ולא משעת הציאסס כיון דחשכה מצערז יוס הציאסס הוא [דהיום הולך אחר הלילה] [מנחות סו.]. **בזיכין**. שנותנים צסל לצונה ושמים היו לשני קומני לצונה וצסל לצונה ועל המערכת לצונה וזה [שבת קלג:]. הישגה. מערכות שעמדו שם צצצז וז. **שלא יצ"ן** [ד"ה שולחן בלא אדם, דאין תמיד אלא שלא ילין שולחן לילה אחד בלא לחם, משום דעמד היטן שחרית מעט קרי ליה תמיד [מנחות טז:]. וד"א בר' אלעזר בן עזריה, צפרק צמרא (פסחים קכ:)] דלאמר ממאורייתא אכילת פסח עד חלות ומו לא [פסחים עא.]. דנפקא ליה מקרא דאכילת פסח עד חלות וממלות היו נותר והאי דכמיז לא חומירו ממנו עד צקר לשריפה אלא דעד צקר לאו צר שריפה הוא כדמיא צפ"ק דזכרות (ט), ר"א בן עזריה לומר צערז אמה וזנח וכנא השמש אמה אוכל מועד לאתן ממנרים אמה שורף [רשב"ם שם קכ:]. **בשבת במנחה**, משום יושבי קרנות, יושבי חניות כל ימות החול עוסקין צמחורה ואין קורין צשני וצחמישי תקון צגנייהו קריאה ימירה [ב"ק פב.]. **משמות רבן גמליאל** הוזקן **בפ"ל** כבוד תורה, שעד שמת הוא היה צריאות צעולס ולא היו למדיין תורה אלא מעומד משמת הוא ירד חולי לעולס והוצרכו ללמוד תורה מיוצב [סוטה מט.].